

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
โรงแรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา

อ.พ. ๑๗/๒๕๖๙

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรแล้ว
มีสาระสำคัญดังนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมในการส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียน
โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนมีหน้าที่ส่งข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าว
ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กับให้นายทะเบียนและกรมการปกครองมีหน้าที่จัดเก็บ รวบรวม และเปิดเผย
ข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และยกเลิกมาตรา ๓๗)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖
และแก้ไขให้เป็นมาตรการปรับเป็นพินัยแทนโทษปรับทางปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนที่ ๒ โทษปรับ
ทางปกครอง ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ และมาตรา ๕๖ และเพิ่มมาตรา ๕๘/๑)

ทั้งนี้ ในชั้นสภาผู้แทนราษฎร มีการอภิปรายในประเด็นที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

- การกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการปรับเป็นพินัย
โดยคำนึงถึงขนาดกิจการของผู้ประกอบการโรงแรมและเจตนาของผู้กระทำความผิดด้วย นอกจากนี้
บทกำหนดโทษควรพิจารณาให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่มีการกำหนดโทษอาญาสำหรับผู้กระทำความผิด

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีข้อดีและข้อสังเกตในประการสำคัญ ดังนี้

ข้อดี

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยลดภาระและขั้นตอนในการดำเนินการเกี่ยวกับการแจ้งข้อมูล
ผู้เข้าพักของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในการแจ้งรายงาน หรือส่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าพักแก่ภาครัฐ
อันเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรมและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพราะเป็นการอำนวยความสะดวก
ให้บุคคลดังกล่าวสามารถดำเนินการแจ้งข้อมูลผู้เข้าพักโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ภาครัฐจัดให้
เป็นการเฉพาะได้

นอกจากนี้ การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียน ทุก ๒๔ ชั่วโมงโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าว ในแต่ละวันให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในทันที จะทำให้ข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงาน ของรัฐมีความเป็นปัจจุบันและทันสมัย ทั้งนี้ หากหน่วยงานของรัฐมีการร้องขอข้อมูลดังกล่าวโดยชี้แจง วัตถุประสงค์และเหตุผลความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์แก่ราชการตามที่และอำนาจ นายทะเบียน หรือกรมการปกครองสามารถจัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานนั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่ผู้จัดการโรงแรมไม่สามารถบันทึกรายการหรือไม่สามารถส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักได้ ให้ผู้จัดการโรงแรมดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

ข้อสังเกต

๑. ระบบกลางของภาครัฐ (กรมการปกครอง) ที่จะมารองรับข้อมูลของผู้พักในโรงแรม ซึ่งมีเป็นจำนวนมากนั้น ควรได้รับการออกแบบให้มีเสถียรภาพในระดับสูง และหน่วยงานของรัฐต้องมี มาตรการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด เพราะข้อมูลทะเบียนผู้พักดังกล่าวถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความเสี่ยงสูง (Sensitive Data)

๒. การกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรคำนึงถึงเจตนาของผู้ประกอบการโรงแรม ที่กระทำความผิด และโทษควรสอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกันด้วย

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LAW SENATE PODCAST
LAW ฟัง LAW ดู วุฒิสภา

EP.87

**สารแนะนำร่างพระราชบัญญัติ
โรงแรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.**

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

โดย คณะทำงานพัฒนาวัฒนธรรมและการจัดการความรู้ของสำนักงานกฤษฎีกา

WWW.SENATE.CO.TH

LISTEN NOW

รัฐ ช้อง ส่อง กฎหมาย
 (สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)

Scan QR Code เพื่อรับชมสื่อวีดิทัศน์
 สารแนะนำร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLOi8mrKV3Bdl>

โครงการ Law Senate Podcast : Law ฟัง Law ดู วุฒิสภา
 สำนักกฎหมาย

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และนำเสนอข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ทั้งนี้ เพื่อใช้ในราชการรงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิง เบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้จัดทำในรูปแบบเอกสารที่จัดพิมพ์ เป็นเล่มและในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อท่านต้องการอ่านเอกสารที่แนบมาพร้อมกับเอกสาร ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์นี้ ขอความกรุณาเข้าไปที่ลิงก์ หรือ URL ที่ปรากฏด้านล่างของเอกสารนั้น ๆ เพื่ออ่านเอกสาร

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ตุลาคม ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางปณิดา สท้านไตรภพ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ขาตบุษย์จารุ	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย รักษาการแทน ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุธีรา จินายน	นิติกรชำนาญการพิเศษ กำกับดูแลการปฏิบัติราชการแทน ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางปัญจพร สุทธิยงค์	นิติกรเชี่ยวชาญ/นักกฎหมายนิติบัญญัติ ชั้นที่ ๒
นายอภิวัฒน์ สุดสาว	นิติกรชำนาญการ
นายทศวิทย์ เกียรติทัตต์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางภสพร อัครนาวัน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๒๙, ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๙๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษา เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จาก เว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา..... ก

ส่วนที่ ๑ สารสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑
๒. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๙
๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กับ
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๒๗

[Podcast](#)

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๑ -
๒. บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๘ -
๓. บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 - ๓.๑ นายสนธิ์พัฐ์ เค้นธรรม ผู้อำนวยการส่วนการอนุญาตโรงแรมและกฎหมายสถานบริการ
สำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง - ๑๐ -
 - ๓.๒ นายวรพล อึ้งตระกูล ประธานฝ่ายกฎหมาย สมาคมโรงแรมไทย - ๑๒ -
๔. ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๑๗ -

[วิดีโอ/คลิปบทสัมภาษณ์](#)

ภาคผนวก

: สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๐๐๙๘

ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา (๑)

: ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) (๓)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	(๙)
: รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	(๑๓)
: รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	(๑๗)
: พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	(๒๗)

ส่วนที่ ๑

สาระสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. สาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๙ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๙ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป แต่ให้แยกลงมติตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๑ คือ ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายณณยศ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๙

ทั้งนี้ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวพร้อมกันไป และมีมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ดังนี้

“ข้อ ๕๕ เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาญัตติโดยอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่นขึ้นมาพิจารณา เว้นแต่ญัตติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) ขอให้รวมระเบียบวาระการประชุมที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน หรือเกี่ยวเนื่องกันเพื่อพิจารณาพร้อมกัน

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมในการส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียนโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนมีหน้าที่ส่งข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กับให้นายทะเบียนและกรรมการปกครองมีหน้าที่จัดเก็บ รวบรวม และเปิดเผยข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และยกเลิกมาตรา ๓๗)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ และแก้ไขให้เป็นมาตรการปรับเป็นพินัยแทนโทษปรับทางปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครอง ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ และมาตรา ๕๖ และเพิ่มมาตรา ๕๘/๑)

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน ประกอบกับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าวเพื่อลดภาระแก่ผู้ประกอบการและประชาชนเกี่ยวกับหน้าที่ในการจัดเก็บและส่งสำเนาทะเบียนผู้พักให้หน่วยงานของรัฐ รวมทั้งกำหนดให้การรายงานทะเบียนดังกล่าวกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และสอดคล้องกับพัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการของภาครัฐ และเพื่อให้สอดคล้องรองรับกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๓ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒. การเพิ่มบทนิยาม

กำหนดบทนิยามศัพท์คำว่า คนต่างด้าว หมายความว่า คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง (ร่างมาตรา ๓)

๓. หน้าที่ของผู้จัดการโรงแรม

๓.๑ กำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักทุกคนและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และมีข้อความตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในทันทีที่มีการเข้าพัก โดยให้คำนึงถึงการจำแนกกลุ่มผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวเพื่อส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองด้วย (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๓.๒ กำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมงโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวในแต่ละวันให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในทันที และให้นายทะเบียนจัดเก็บข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรมในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบและสามารถสืบค้นได้โดยง่าย รวมทั้งจัดส่งไปรวบรวมและจัดเก็บที่กรมการปกครองอย่างน้อยทุกสัปดาห์ ทั้งนี้ ในกรณีที่มิใช่หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องร้องขอข้อมูลในทะเบียนผู้พักต่อนายทะเบียนหรือกรมการปกครองโดยชี้แจงวัตถุประสงค์และเหตุผลความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์แก่ราชการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานนั้น หากนายทะเบียนหรือกรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเหตุผลตามที่ร้องขอ ให้นายทะเบียนหรือกรมการปกครองจัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานนั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)

๓.๓ กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถบันทึกรายการตามข้อ ๓.๑ หรือไม่ส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักตามข้อ ๓.๒ ในส่วนที่กำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้จัดการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๓๖/๑)

๓.๔ ยกเลิกหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมที่ต้องดำเนินการขอคัดลอกสำเนาทะเบียนผู้พักจากนายทะเบียนในกรณีที่ทะเบียนผู้พักที่เก็บรักษาไว้ในโรงแรมสูญหายหรือถูกทำลายมาเก็บรักษาไว้แทน (ร่างมาตรา ๖ ยกเลิกมาตรา ๓๗)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนที่ ๒ ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ

กำหนดให้แก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนที่ ๒ จากโทษปรับทางปกครอง เป็นโทษปรับทางปกครองและมาตรการปรับเป็นพินัย (ร่างมาตรา ๗)

๕. บทกำหนดโทษ

๕.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑๐) (ดูแลและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในโรงแรม) หรือมาตรา ๓๘ ((๑) ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่า จะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม (๒) แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรมตาม (๑)) ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๕.๒ กำหนดให้ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (จัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักทุกคน และจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และมีข้อความตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด) มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง (ส่งทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในทันที) หรือมาตรา ๓๖/๑ (ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถบันทึกรายการตามมาตรา ๓๕ หรือไม่สามารถส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งได้ ให้ผู้จัดการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด) มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นวินัย ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๕๘/๑)

๖. บทเฉพาะกาล

๖.๑ กำหนดให้กรมการปกครองจัดให้มีวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการบันทึกข้อมูลทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๕ และการจัดส่งข้อมูลตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๐)

๖.๒ กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๑๐ ยังไม่แล้วเสร็จ ผู้จัดการโรงแรมจะบันทึกรายการทะเบียนผู้พักในรูปแบบเอกสารหรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่ให้ส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดส่งให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง และพร้อมกันนั้นให้ส่งข้อมูลกลุ่มผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองด้วย

เมื่อครบ ๑ ปีแล้วหากกรมการปกครองยังจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๑๐ ไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้จัดการโรงแรมและนายทะเบียนปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าวเป็นต้นไป

(ร่างมาตรา ๑๑)

๖.๓ กำหนดให้เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศกำหนดแบบทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกข้อมูลทะเบียนผู้พักตามแบบที่ได้มีการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปพลางก่อน และจัดส่งตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีประกาศกำหนดแบบทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๒)

๗. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๓)

สรุปสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

หน้า ๑

๑. วันใช้บังคับ

ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

๒. เพิ่มบทนิยาม

“คนต่างด้าว” หมายความว่า
คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วย
คนเข้าเมือง

๓. หน้าทีผู้จัดการโรงแรม

๓.๑ บันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักและจำนวนผู้พักในแต่ละห้อง
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

๓.๒ ส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง
โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

(๑) นายทะเบียนส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในทันที
(๒) นายทะเบียนจัดเก็บข้อมูลทะเบียนผู้พักและจัดส่งไปรวบรวม และจัดเก็บที่กรมการปกครอง
อย่างน้อยทุกสัปดาห์

๓.๓ ในกรณีที่ผู้จัดการมีเหตุจำเป็นไม่สามารถบันทึกรายการตามข้อ ๓.๑ หรือไม่สามารถส่งข้อมูล
ทะเบียนผู้พักตามข้อ ๓.๒ (๑) ให้ผู้จัดการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

๔. แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๒ ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ

เดิมคำว่า “โทษปรับทางปกครอง”

แก้ไขเป็น “โทษปรับทางปกครองและมาตรการปรับเป็นพินัย”

๕. บทกำหนดโทษ

๕.๑ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอน
ใบอนุญาต ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
หรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการที่ไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๓๔ (๑๐) คือ ไม่ดูแลและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย
หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในโรงแรม หรือมาตรา ๓๔ คือ
(๑) ไม่ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรม
ในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง
หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม
(๒) ไม่แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า
อาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความ
ผิดอาญาขึ้นในโรงแรม ต้องระวางโทษปรับ
ทางปกครอง ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท - ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๕.๒ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
หรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการที่ไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๓๕ คือ ไม่จัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ
เกี่ยวกับผู้พักและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียน
ผู้พัก มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง คือ ไม่ส่งทะเบียนผู้พักในแต่ละวัน
ไปให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง หรือมาตรา ๓๖/๑
คือ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถบันทึกรายการ
ตามมาตรา ๓๕ หรือไม่สามารถส่งข้อมูลทะเบียนผู้พัก
ตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งได้ ผู้จัดการไม่ดำเนินการ
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด มีความผิดทางพินัย
ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท -
๑๐๐,๐๐๐ บาท

มีต่อหน้า ๒

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ติดตามสาระคดี ๆ ได้ที่

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

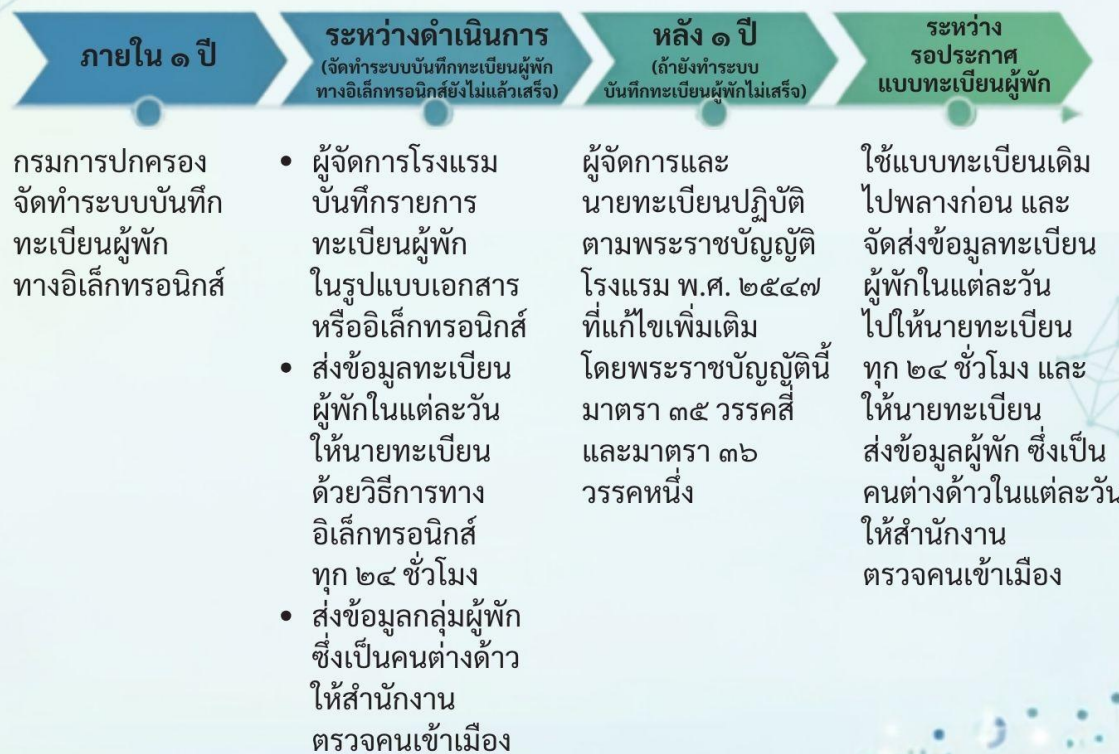

สรุปสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

หน้า ๒

๖. บทเฉพาะกาล

๗. ผู้รักษาการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ติดตามสาระคดี ๗ ได้ที่

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๒. บทวิเคราะห์
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บทวิเคราะห์
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง

๑.๑. วาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑.๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๙ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๙ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป แต่ให้แยกลงมติตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๒ คือ ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายณยศ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๙

๑.๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ก่อนที่จะที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายณยศ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้ นางสาวกุลวรา โขมพิตร หัวหน้ากลุ่มงานโรงแรม สำนักการสอบสวน

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ PRT คลังสารสนเทศรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://prt.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๕ ในหน้าที่ ๑๗ และสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๖ ในหน้าที่ ๑๗

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ดังนี้

“ข้อ ๕๕ เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาญัตติโดยอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่นขึ้นมาพิจารณา เว้นแต่ญัตติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) ขอให้รวมระเบียบวาระการประชุมที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน หรือเกี่ยวเนื่องกันเพื่อพิจารณาพร้อมกัน

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

และนิติการ กรมการปกครอง นางสาวพรพิมล อุ่นไพร ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายเทคโนโลยีและพลังงาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นายพัฒนา ปณตพร จงธีรโชติ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พลตำรวจตรี ปรัชญา ประสานสุข รองผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และพันตำรวจเอก ระพีพัฒน์ อุตสาหะ รองผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๑ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖^๓

(๑) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายวรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์) ได้แถลงถึง หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมในการส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียนโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนมีหน้าที่ส่งข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้พัก ซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กับให้นายทะเบียนและกรมการปกครองมีหน้าที่จัดเก็บรวบรวม และเปิดเผยข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และยกเลิกมาตรา ๓๗)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ และแก้ไขให้เป็นมาตรการปรับเป็นพินัยแทนโทษปรับทางปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมข้อส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครอง ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ และมาตรา ๕๖ และเพิ่มมาตรา ๕๘/๑)

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน ประกอบกับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าวเพื่อลดภาระแก่ผู้ประกอบการและประชาชนเกี่ยวกับหน้าที่ในการจัดเก็บและส่งสำเนาทะเบียนผู้พักให้หน่วยงานของรัฐ รวมทั้งกำหนดให้การรายงานทะเบียนดังกล่าวกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และสอดคล้องกับพัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการของภาครัฐ และเพื่อให้สอดคล้องรองรับกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๓ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๗๖ ประธานสภาอนุญาตให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมายให้บุคคลใด ๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีก็ได้”

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดย คณะรัฐมนตรี
ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ จำนวน ๑๒ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒. การเพิ่มบทนิยาม

กำหนดบทนิยามศัพท์คำว่า คนต่างด้าว หมายความว่า คนต่างด้าวตามกฎหมาย
ว่าด้วยคนเข้าเมือง (ร่างมาตรา ๓)

๓. หน้าที่ของผู้จัดการโรงแรม

๓.๑ กำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับ
ผู้พักทุกคนและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และมีข้อความ
ตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในทันทีที่มีการเข้าพัก โดยให้คำนึงถึง
การจำแนกกลุ่มผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวเพื่อส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองด้วย (ร่างมาตรา ๔
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๓.๒ กำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียน
ทุก ๒๔ ชั่วโมงโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าว
ในแต่ละวันให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และให้นายทะเบียนจัดเก็บข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจาก
โรงแรมในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบและสามารถสืบค้นได้โดยง่าย รวมทั้งจัดส่งไปรวบรวม
และจัดเก็บที่กรมการปกครองอย่างน้อยทุกสัปดาห์ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่
และอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องร้องขอข้อมูลในทะเบียนผู้พักต่อนายทะเบียนหรือกรมการปกครอง
โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และเหตุผลความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์แก่ราชการตามหน้าที่และอำนาจ
ตามกฎหมายของหน่วยงานนั้น หากนายทะเบียนหรือกรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปตาม
วัตถุประสงค์และเหตุผลตามที่ร้องขอ ให้นายทะเบียนหรือกรมการปกครองจัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานนั้น
โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)

๓.๓ ยกเลิกหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมที่ต้องดำเนินการขอคัดลอกสำเนา
ทะเบียนผู้พักจากนายทะเบียนในกรณีที่ทะเบียนผู้พักที่เก็บรักษาไว้ในโรงแรมสูญหายหรือถูกทำลาย
มาเก็บรักษาไว้แทน (ร่างมาตรา ๕ ยกเลิกมาตรา ๓๗)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนที่ ๒ ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ

กำหนดให้แก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนที่ ๒ จากโทษปรับทางปกครอง เป็นโทษปรับ
ทางปกครองและมาตรการปรับเป็นพินัย (ร่างมาตรา ๖)

๕. บทกำหนดโทษ

๕.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕
ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑๐)
(ดูแลและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในโรงแรม)

หรือมาตรา ๓๘ ((๑) ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่า จะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม (๒) แจ้งให้พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มี การหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรมตาม (๑)) ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๕.๒ กำหนดให้ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ ตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (จัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักทุกคน และจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และมีข้อความตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด) และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง (ส่งทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์) มีความผิดทางวินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๕๘/๑)

๖. บทเฉพาะกาล

๖.๑ กำหนดให้กรมการปกครองจัดให้มีวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการบันทึกข้อมูลทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๕ และการจัดส่งข้อมูลตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ โรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙)

๖.๒ กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามมาตรา ๙ ยังไม่แล้วเสร็จ ผู้จัดการโรงแรมจะบันทึกรายการทะเบียนผู้พักในรูปแบบเอกสาร หรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่ให้ส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนด้วยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดส่งให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง และพร้อมกันนั้นให้ส่งข้อมูลกลุ่มผู้พัก ซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองด้วย

เมื่อครบ ๑ ปีแล้วหากกรมการปกครองยังจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามมาตรา ๙ ไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้จัดการโรงแรมและนายทะเบียนปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าวเป็นต้นไป

(ร่างมาตรา ๑๐)

๖.๓ กำหนดให้เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ในระหว่างที่ยังไม่มี ประกาศกำหนดแบบทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกข้อมูลทะเบียนผู้พักตามแบบที่ได้มี การประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปพลางก่อน และจัดส่งตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีประกาศกำหนดแบบทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๑)

๗. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ร่างมาตรา ๑๒)

หลังจากนั้น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายวรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะเป็นประโยชน์ในการลดภาระและขั้นตอนในการดำเนินการเกี่ยวกับการแจ้งข้อมูลผู้เข้าพัก ช่วยส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรมและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ลดภาระของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในการแจ้งรายงานหรือส่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าพักแก่ภาครัฐ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนค่าใช้จ่าย รวมทั้งลดความเสี่ยงที่จะฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมสามารถดำเนินการดังกล่าวโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ภาครัฐจัดให้เป็นการเฉพาะได้ อันจะช่วยส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของโรงแรมและประเทศโดยรวม นอกจากนี้ ยังเป็นการลดภาระของนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปในการแจ้งข้อมูลส่วนบุคคลแก่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม และสร้างความมั่นใจได้ว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้แจ้งแก่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมจะไม่ถูกนำไปเปิดเผยโดยมิชอบ และจะถูกนำไปใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์แก่ราชการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานนั้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหรือส่งเสริมการท่องเที่ยวและการโรงแรมอันเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอีกทางหนึ่งด้วย

(๒) นายธนยศ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธนยศ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมในการส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียนโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนมีหน้าที่ส่งข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กับให้นายทะเบียนและกรมการปกครองมีหน้าที่ จัดเก็บรวบรวม และเปิดเผยข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และยกเลิกมาตรา ๓๗)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ และแก้ไขให้เป็นมาตรการปรับเป็นพินัยแทนโทษปรับทางปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครอง ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ และมาตรา ๕๖ และเพิ่มมาตรา ๕๘/๑)

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน ประกอบกับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าวเพื่อลดภาระแก่ผู้ประกอบการและประชาชนเกี่ยวกับหน้าที่ในการจัดเก็บและส่งสำเนาทะเบียนผู้พักให้หน่วยงานของรัฐ รวมทั้งกำหนดให้การรายงานทะเบียนดังกล่าวกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และสอดคล้องกับพัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการของภาครัฐ และเพื่อให้สอดคล้องรองรับกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑.๓ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกัน ทั้ง ๒ ฉบับ ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีเหตุผล ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งลดความซ้ำซ้อนของการรายงานข้อมูล และปรับปรุงระบบการแจ้งข้อมูลผู้เข้าพักให้เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่ครอบคลุมที่พักรูปแบบใหม่ เช่น โฮมสเตย์ โฮสเทล พูลวิลลา เกสต์เฮาส์ และการจองที่พักผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพราะไม่มีกฎหมายรองรับ ส่งผลให้การแจ้งข้อมูลผู้เข้าพักไม่ครบถ้วน และไม่สามารถตรวจสอบผู้เข้าพักได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเสนอให้กำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “ประเภทที่พัก” และ “ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูล” ให้ชัดเจน รวมทั้งแก้ไขพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ควบคู่กับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและไม่เกิดช่องว่างด้านความมั่นคง

นอกจากนี้ แม้การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองกับกรมการปกครองจะช่วยลดภาระและความซ้ำซ้อนในการรายงานข้อมูล แต่การแก้ไขกฎหมายเฉพาะขั้นตอนการแจ้งยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างได้ จึงควรปรับปรุงกฎหมายให้ครอบคลุมที่พักรูปแบบใหม่ กำหนดระบบการแจ้งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งเชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐเพื่อสนับสนุนทั้งการท่องเที่ยวและการรักษาความมั่นคงของประเทศ

อย่างไรก็ดี ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวาง แต่ยังไม่มีการป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ และการกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรม

ต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
อาจสร้างภาระให้แก่ผู้ประกอบการโรงแรมรายย่อยและผู้ประกอบการโรงแรมในพื้นที่ที่ระบบอินเทอร์เน็ต
ยังไม่มีความพร้อม จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยมีมาตรการรองรับกรณี
ระบบอินเทอร์เน็ตขัดข้อง และเร่งปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรมเพื่อรองรับที่พักรูปแบบใหม่ ควบคู่
กับการป้องกันกลุ่มทุนผิดกฎหมายใช้ธุรกิจโรงแรมเป็นช่องทางกระทำผิดกฎหมายด้วย

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สรุปสาระสำคัญได้
ดังนี้

(๒.๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับกับอาคารหรือที่พักอาศัยที่จดทะเบียนเป็น
สถานประกอบการประเภทโรงแรมเท่านั้น แต่ยังมีอาคารหรือที่พักอาศัยที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็น
สถานประกอบการประเภทโรงแรมแต่ถูกใช้เป็นสถานประกอบการลักษณะเช่นเดียวกับโรงแรม ทำให้
เมื่อเกิดคดีความจากการกระทำของชาวต่างชาติที่เข้าพักอาศัย ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจะไม่สามารถ
ติดตามตัวได้โดยง่าย เนื่องจากไม่มีการรายงานสถานที่พักอาศัยของคนกลุ่มนี้ รัฐบาลเก็บภาษีไม่ได้
แต่กลับก่อให้เกิดปัญหาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมแก่ประเทศไทย ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ที่พัก
อาศัยในสถานที่แห่งนั้น จึงควรแก้ไขบทนิยามศัพท์ให้ครอบคลุมสถานประกอบการดังกล่าวด้วย

(๒.๒) ควรปราบปรามแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชันจองโรงแรม หรือที่พักรายวันที่ไม่มี
ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม เพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน รวมทั้งเพิ่มอำนาจให้นิติบุคคลสามารถ
แจ้งความดำเนินคดีได้ง่ายมากยิ่งขึ้น และเพิ่มโทษปรับสำหรับเจ้าของที่พักที่ฝ่าฝืนกฎ ตลอดจนเชื่อมโยง
ระบบจัดเก็บภาษีกับข้อมูลของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแบบเรียลไทม์ (Real-time)

(๒.๓) บุคคลที่เช่าห้องพักรายวันต้องเข้าสู่ระบบภาษีเพื่อจ่ายภาษีให้แก่ท้องถิ่นและป้องกัน
การเลี่ยงภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่อโครงสร้างอุตสาหกรรมโรงแรมของประเทศไทย และคุณภาพชีวิต
ขั้นพื้นฐานของประชาชน

(๒.๔) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังมีเนื้อหาสาระที่ไม่ครอบคลุมเรื่องการปล่อยห้องเช่า
รายวันของผู้ที่ไม่ได้ประกอบกิจการโรงแรม และสถานประกอบการประเภทโรงแรมทุกรูปแบบ จึงควร
ที่จะนำกลับไปแก้ไขและเสนอมานewอีกครั้ง เพื่อให้สถานประกอบการเหล่านั้นเข้าสู่ระบบตรวจสอบ
และบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมและทั่วถึง

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สรุปสาระสำคัญได้
ดังนี้

(๓.๑) ควรกำหนดหลักประกันทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้ประกอบการที่ปฏิบัติตามกฎหมาย
โดยสุจริต กรณีเกิดความเสียหายจากการรั่วไหลของข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ รวมทั้ง
ควรกำหนดความรับผิดของหน่วยงานภาครัฐต่อกรณีดังกล่าวให้มีความชัดเจน เพื่อสร้างความเชื่อมั่น
ให้แก่ผู้ประกอบการในการส่งข้อมูลผู้พักเข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐ

(๓.๒) ควรยกระดับระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการแจ้งที่พักอาศัยของคนต่างด้าวให้สามารถ
จัดเก็บ วิเคราะห์ และใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการบริหาร
จัดการและบังคับใช้กฎหมาย

(๓.๓) ควบคุมระดับมาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน ป้าย และสัญลักษณ์มาตรฐาน ตลอดจนบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน และเสริมสร้างความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๑.๑.๔ การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายวรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์) ได้ตอบชี้แจง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สืบเนื่องมาจากกลุ่มผู้ประกอบการโรงแรม ได้เข้ามาพูดคุยและยื่นข้อเสนอให้รัฐบาลช่วยแก้ไขในเรื่องวิธีการจัดเก็บและส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในโรงแรมให้หน่วยงานของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และสอดคล้องกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการของภาครัฐ และเพื่อให้สอดคล้องรองรับกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง อันเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องและได้นำมาพิจารณารวมไปในคราวเดียวกันนี้

สำหรับประเด็นข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับที่พักรูปแบบใหม่ เช่น โฮมสเตย์ โฮสเทล พูลวิลลา เกสต์เฮาส์ และการจองที่พักผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน รัฐบาลอยู่ระหว่างการศึกษาและรวบรวมข้อมูลให้ครบถ้วน เพื่อเสนอแก้ไขกฎหมายว่าด้วยโรงแรมทั้งระบบ และจะเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในภายหลัง ดังนั้น ในวันที่จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในบางประเด็นก่อน ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาและอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบกิจการโรงแรม

๑.๑.๕ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ

มติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไป ด้วยคะแนนเสียง ๔๔๕ เสียง ไม่รับหลักการ ๑ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

๑. ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=T2R0O>

๒. ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายณยศ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปี
ครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=4LHP0>

๓. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗
ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่
๘ กรกฎาคม ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=A84IG>

๔. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=H3H9L>

๕. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=OY9NN>

๖. พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=GL5PL>

๑.๒ วาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา^๔

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง โดยมีการพิจารณาและอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑.๒.๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๒ คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๓ มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๔ มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๕ มาตรา ๓ เพิ่มบทนิยามคำว่า “คนต่างด้าว”	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๖ มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖	มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักทุกคน และจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพัก

ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้พักตามวรรคหนึ่งช้ากว่ารายการวันก่อน ให้บันทึกการดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การบันทึกการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักลงในทะเบียนผู้พักต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร

ทะเบียนผู้พัก ให้ทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และมีข้อความตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงการจำแนกกลุ่มผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวเพื่อส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตามมาตรา ๓๖ ด้วย

^๔ สามารถสืบค้นเอกสารรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จาก เว็บไซต์ PRT คลังสารสนเทศรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://prt.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๗ ถึง ๙ ในหน้าที่ ๒๓

มาตรา ๓๖ ผู้จัดการต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนทุกยี่สิบสี่ชั่วโมงโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวในแต่ละวันให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ทั้งนี้ กำหนดระยะเวลาการส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กรมตรวจคนเข้าเมืองและสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตกลงร่วมกันในทันที

ให้นายทะเบียนจัดเก็บข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรมตามวรรคหนึ่งในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบและสามารถสืบค้นได้โดยง่าย รวมทั้งจัดส่งไปรวบรวมและจัดเก็บที่กรมการปกครองอย่างน้อยทุกสัปดาห์

ในกรณีที่มีหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องร้องขอข้อมูลในทะเบียนผู้พักต่อนายทะเบียนหรือกรมการปกครอง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และเหตุผลความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์แก่ราชการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานนั้น หากนายทะเบียนหรือกรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเหตุผลตามที่ร้องขอ ให้นายทะเบียนหรือกรมการปกครองจัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานนั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการโรงแรมในการแจ้งข้อมูลผู้พักต่อกรมการปกครอง และกรมการปกครองที่ต้องส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง แต่คณะกรรมการกฤษฎีกาแก้ไขความโดยตัดข้อความว่า “... ทั้งนี้ กำหนดระยะเวลาการส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองและสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตกลงร่วมกัน” ออก แล้วเพิ่มคำว่า “ในทันที” เข้าไป ซึ่งอาจไม่เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่หน่วยงานทั้ง ๒ แห่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑.๒.๗ มาตรา ๔/๑

คณะกรรมการกฤษฎีกาเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการกฤษฎีกาเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔/๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

“มาตรา ๓๖/๑ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถบันทึกรายการตามมาตรา ๓๕ หรือไม่สามารถส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งได้ ให้ผู้จัดการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑.๒.๘ มาตรา ๕ ยกเลิกมาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๙ มาตรา ๖ แก้ไขชื่อส่วนที่ ๒

ไม่มีการแก้ไข

โทษปรับทางปกครอง
ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ

๑.๒.๑๐ มาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

นายณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้
“มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้จัดการ
หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑๐)
หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำและปรับ
เป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท”

คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

๑.๒.๑๑ มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๕๘/๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ ในส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครองและ
มาตรการปรับเป็นพินัย ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

“มาตรา ๕๘/๑ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ
ตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๖/๑ มีความผิด
ทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพศินทัศน์ สิ้นโสณเกษม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ ในส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครอง
และมาตรการปรับเป็นพินัย ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

“มาตรา ๕๘/๑ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ
ตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๖/๑ มีความผิดทางพินัย
ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

นายณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ ในส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครอง
และมาตรการปรับเป็นพินัย ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

“มาตรา ๕๘/๑ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ ตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางวินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองไม่เกินห้าหมื่นบาทสำหรับหนึ่งแสนบาท”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) เห็นด้วยกับบทกำหนดโทษของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ใช้มาตรการปรับเป็นพินัย เนื่องจากโทษทางอาญาควรใช้เพียงเท่าที่จำเป็น สำหรับประเด็นที่สงวนความเห็นเป็นเรื่อง อัตราค่าปรับที่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการประกอบกิจการโรงแรม เนื่องจากอัตราค่าปรับขั้นต่ำสูงเกินไปสำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็ก และอัตราค่าปรับขั้นสูงต่ำเกินไปสำหรับผู้ประกอบการขนาดใหญ่ จึงเสนอให้ไม่มีการกำหนดอัตราค่าปรับขั้นต่ำ และเพิ่มอัตราค่าปรับขั้นสูงเป็นหนึ่งในแสนห้าหมื่นบาท

๒) มาตรการปรับเป็นพินัยจะเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่สามารถพิจารณากำหนดค่าปรับได้ตามความเหมาะสมโดยพิจารณาจากขนาดของกิจการโรงแรมและเจตนาในการกระทำความผิดของผู้ประกอบการ ทั้งนี้ หากกำหนดค่าปรับในอัตราที่แน่นอน อาจเป็นภาระต่อผู้ประกอบการขนาดเล็ก

๓) ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเร่งรัดเสนอร่างพระราชบัญญัติสถานที่พักแรม พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรโดยเร็ว ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการโรงแรมขนาดเล็กมีสถานะทางกฎหมาย และภาครัฐจะสามารถเข้ามากำกับดูแลได้

ผู้สงวนคำแปรญัตติ ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) เห็นด้วยกับการกำหนดมาตรการปรับเป็นพินัยสำหรับโรงแรมทุกขนาดที่ไม่แจ้งการเข้าพักของคนไทยและคนต่างด้าว

๒) บทกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรสอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่มีการกำหนดโทษอาญาสำหรับผู้กระทำความผิดในกรณีที่เจ้าบ้าน เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเคหสถานไม่แจ้งการเข้าพักของคนต่างด้าว

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖/๑ มีความผิดทางวินัย อาจขัดกับหลักการกำหนดโทษที่ต้องบัญญัติไว้อย่างชัดเจน ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ เพราะการกระทำที่จะเป็นความผิดในกรณีนี้ คือ บุคคลดังกล่าวไม่สามารถส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ประกาศกำหนด นอกจากนี้ การนำข้อยกเว้นที่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พัก และจำนวนผู้พัก หรือไม่สามารถส่งข้อมูลภายในระยะเวลาที่กำหนดมาเป็นความผิดไม่น่าจะสอดคล้องกัน เพราะเมื่อมีเหตุจำเป็นแล้ว เหตุใดผู้จัดการโรงแรมยังต้องรับผิดชอบตามกฎหมายแม้โทษดังกล่าวจะมีใช้โทษทางอาญาก็ตาม

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมความมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ กำหนดให้การบันทึกและการส่งข้อมูลผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม หากไม่สามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ร่างมาตรา ๓๖/๑ กำหนดให้ในกรณีจำเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการมารองรับ เช่น การบันทึกในรูปแบบกระดาษ เพื่อให้ผู้จัดการโรงแรมยังคงมีข้อมูลรายการผู้พักและข้อมูลที่ต้องส่งให้หน่วยงานของรัฐในภายหลัง แต่ข้อมูลการเข้าพักของคนต่างด้าวและข้อมูลที่ต้องส่งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นข้อมูลที่จำเป็น หากผู้จัดการโรงแรมไม่บันทึกรายการหรือไม่ส่งข้อมูลตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว ย่อมต้องมีความผิด จึงสมควรกำหนดให้มาตรา ๓๖/๑ อยู่ในบทกำหนดโทษด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๒ มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๑๓ มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๑๔ มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๑๕ มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๓๒^๕ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง จากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

^๕ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๓๒ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๓๒ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๓๑ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่”

๗. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=56WIV>

๘. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=T1E3B>

๙. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=FTN64>

๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๔๐๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๕ เสียง

๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ และพิจารณาตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วเห็นว่า มีข้อสังเกตท้ายรายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ดังนี้

“(๑) การกำหนดให้โรงแรมจัดทำทะเบียนผู้พักและส่งข้อมูลในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้นายทะเบียน รวมทั้งให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของคนต่างด้าวต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองต้องมุ่งเน้นความสำคัญของระบบการเชื่อมต่อข้อมูล ดังนั้น จะต้องจัดทำระบบให้มีประสิทธิภาพและเสถียรภาพ เพื่อให้การบันทึกและส่งข้อมูลผู้พักมีความชัดเจนและเชื่อมโยงกัน

(๒) คณะรัฐมนตรี ควรเร่งออกประกาศตามมาตรา ๓๖/๑ เพื่อให้ผู้ประกอบการไม่ต้องรับผิดชอบมีเหตุจำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติ และไม่ก่อความรับผิดกับผู้ประกอบการที่ไม่ได้มีเจตนาไม่ส่งข้อมูล รวมถึงกรณีผู้จัดการโรงแรมอาจไม่สามารถส่งข้อมูลได้ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดและอาจต้องรับผิดตามกฎหมาย จึงควรมีแนวทางรองรับกรณีระบบขัดข้องอย่างชัดเจน

(๓) กรณีผู้ฝ่าฝืนไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ เจ้าหน้าที่อาจต้องจัดทำสำนวนส่งอัยการและเข้าสู่กระบวนการศาล ซึ่งอาจมีต้นทุนในการดำเนินการสูงขึ้น เมื่อเทียบกับจำนวนค่าปรับ จึงควรพิจารณาความเหมาะสมของกลไกการบังคับใช้และมาตรการทางเลือก

(๔) การกำหนดโทษควรคำนึงถึงเจตนา ขนาดของกิจการ การกระทำความผิดซ้ำ รวมถึงเจตนาการกระทำความผิดอื่น ๆ ประกอบ เช่น หากมีเจตนาไม่ส่งข้อมูลเพื่อปกปิดการกระทำที่เป็นความผิดอื่นของคนต่างด้าว เช่น การทำงานหรือประกอบธุรกิจที่ผิดหรือขัดต่อกฎหมาย สมควรลงโทษสถานหนัก

(๕) คณะรัฐมนตรี จำเป็นต้องเร่งรัดปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม โดยเชื่อมโยงกับแนวคิด “สถานที่พักแรม” เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่จะปรับปรุงใหม่ รองรับที่พักรูปแบบใหม่ในปัจจุบัน เช่น Airbnb โฮมสเตย์ โฮสเทล แพฟัก หรือบ้านต้นไม้ ที่มีความครอบคลุมกว่าคำว่า “โรงแรม” และให้สถานที่พักแรมดังกล่าวสามารถจดทะเบียน หรือขออนุญาต รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กฎหมายกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๔๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี

หมายเหตุ สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ และข้อ ๑๐๕^๖

^๖ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ และข้อ ๑๐๕ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๒๗ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว ให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภา รายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่าได้มีหรือไม่มี การแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติ มติของคณะกรรมการเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นประการใด หรือมีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ หรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการ และในกรณีที่คณะกรรมการ มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติ ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าว นั้นไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมสภาพิจารณา และให้นำความในข้อ ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๕

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตไปยัง คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ องค์การอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ฯลฯ

ฯลฯ”

๔. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

จากการพิจารณาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีข้อดีและข้อสังเกต ดังนี้

ข้อดี

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยลดภาระและขั้นตอนในการดำเนินการเกี่ยวกับการแจ้งข้อมูลผู้เข้าพักของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในการแจ้งรายงาน หรือส่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าพักแก่ภาครัฐ อันเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรมและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพราะเป็นการอำนวยความสะดวกให้บุคคลดังกล่าวสามารถดำเนินการแจ้งข้อมูลผู้เข้าพักโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ภาครัฐจัดให้เป็นการเฉพาะได้

นอกจากนี้ การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียน ทุก ๒๔ ชั่วโมงโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าว ในแต่ละวันให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในทันที จะทำให้ข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐมีความเป็นปัจจุบันและทันสมัย ทั้งนี้ หากหน่วยงานของรัฐมีการร้องขอข้อมูลดังกล่าวโดยชี้แจงวัตถุประสงค์และเหตุผลความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์แก่ราชการตามหน้าที่และอำนาจ นายทะเบียน หรือกรมการปกครองสามารถจัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานนั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่ผู้จัดการโรงแรมไม่สามารถบันทึกรายการหรือไม่สามารถส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักได้ ให้ผู้จัดการโรงแรมดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

ข้อสังเกต

๑. ระบบกลางของภาครัฐ (กรมการปกครอง) ที่จะมารองรับข้อมูลของผู้พักในโรงแรม ซึ่งมีเป็นจำนวนมากนั้น ควรได้รับการออกแบบให้มีเสถียรภาพในระดับสูง และหน่วยงานของรัฐต้องมีการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด เพราะข้อมูลทะเบียนผู้พักดังกล่าวถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความเสี่ยงสูง (Sensitive Data)

๒. การกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรคำนึงถึงเจตนาของผู้ประกอบการโรงแรม ที่กระทำความผิด และโทษควรสอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกันด้วย

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กับ
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กับ
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ร่าง พระราชบัญญัติ โรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. _____	ร่าง พระราชบัญญัติ โรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. _____
		
		
	โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยโรงแรม พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล	โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยโรงแรม พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ภาครัฐได้มาซึ่งข้อมูลที่สำคัญเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลความมั่นคง รวมทั้งการนำไปใช้ในการศึกษาวิเคราะห์เพื่อส่งเสริมภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว	ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ภาครัฐได้มาซึ่งข้อมูลที่สำคัญเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลความมั่นคง รวมทั้งการนำไปใช้ในการศึกษาวิเคราะห์เพื่อส่งเสริมภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว
		
	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”
	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
หรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึก ลงในทะเบียนผู้พักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง หลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้พัก ตามวรรคหนึ่งซ้ำกับรายการวันก่อน ให้บันทึกรายการ ดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง การบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักลงใน บัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พักต้องบันทึก ทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้ โดยไม่มีเหตุผลสมควร ผู้จัดการต้องเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้พักและ ทะเบียนผู้พักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี และต้องให้อยู่ ในสภาพที่ตรวจสอบได้ บัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พัก ให้เป็นไป ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้พัก ตามวรรคหนึ่งซ้ำกับรายการวันก่อน ให้บันทึกรายการ ดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง การบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักลงใน ทะเบียนผู้พักต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ทะเบียนผู้พัก ให้ทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และมีข้อความตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงการจำแนกกลุ่มผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าว เพื่อส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ตามมาตรา ๓๖ ด้วย	ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้พัก ตามวรรคหนึ่งซ้ำกับรายการวันก่อน ให้บันทึกรายการ ดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง การบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักลงใน ทะเบียนผู้พักต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ทะเบียนผู้พัก ให้ทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และมีข้อความตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงการจำแนกกลุ่มผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าว เพื่อส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ตามมาตรา ๓๖ ด้วย

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๓๖ ผู้จัดการต้องส่งสำเนาทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ หากโรงแรมใดอยู่ห่างไกลหรือไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าวให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดระยะเวลาส่งสำเนาดังกล่าวแล้วแจ้งให้ผู้จัดการทราบ	มาตรา ๓๖ ผู้จัดการต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนทุกยี่สิบสี่ชั่วโมงโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวในแต่ละวันให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ทั้งนี้ กำหนดระยะเวลาการส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองและสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตกลงร่วมกัน ให้นายทะเบียนจัดเก็บข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรมในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบและสามารถสืบค้นได้โดยง่าย รวมทั้งจัดส่งไปรวบรวมและจัดเก็บที่กรมการปกครองอย่างน้อยทุกสัปดาห์ ในกรณีที่มีหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องร้องขอข้อมูลในทะเบียนผู้พักต่อนายทะเบียนหรือกรมการปกครอง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และเหตุผลความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์แก่ราชการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานนั้น หากนายทะเบียนหรือกรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเหตุผล	มาตรา ๓๖ ผู้จัดการต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนทุกยี่สิบสี่ชั่วโมงโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวในแต่ละวันให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในทันที ให้นายทะเบียนจัดเก็บข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรมตามวรรคหนึ่งในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบและสามารถสืบค้นได้โดยง่าย รวมทั้งจัดส่งไปรวบรวมและจัดเก็บที่กรมการปกครองอย่างน้อยทุกสัปดาห์ ในกรณีที่มีหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องร้องขอข้อมูลในทะเบียนผู้พักต่อนายทะเบียนหรือกรมการปกครอง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และเหตุผลความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์แก่ราชการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานนั้น หากนายทะเบียนหรือกรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเหตุผล

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ตามที่ร้องขอ ให้นายทะเบียนหรือกรรมการปกครอง จัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานนั้นโดยวิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์ได้”	ตามที่ร้องขอ ให้นายทะเบียนหรือกรรมการปกครอง จัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานนั้นโดยวิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์ได้”
		มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ “มาตรา ๓๖/๑ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ที่ไม่สามารถบันทึกรายการตามมาตรา ๓๕ หรือไม่สามารถส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งได้ ให้ผู้จัดการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”
มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ทะเบียนผู้พักที่เก็บรักษา ไว้ในโรงแรมสูญหายหรือถูกทำลาย ผู้จัดการต้อง ดำเนินการขอคัดลอกสำเนาทะเบียนผู้พักนั้นจาก นายทะเบียนมาเก็บรักษาไว้แทน	มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗
	มาตรา ๖ ให้ยกเลิกชื่อส่วนที่ ๒ โฆษปรับ ทางปกครอง ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน	มาตรา ๗ ให้ยกเลิกชื่อส่วนที่ ๒ โฆษปรับ ทางปกครอง ของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ----- ฯลฯ ฯลฯ ส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครอง	“ส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครองและมาตรการปรับเป็นพินัย”	“ส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครองและมาตรการปรับเป็นพินัย”
มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑๐) มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสี่ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท	มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑๐) หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”	มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑๐) หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ ในส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครองและมาตรการปรับเป็นพินัยของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ “มาตรา ๕๘/๑ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”	มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ ในส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครองและมาตรการปรับเป็นพินัยของหมวด ๖ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ “มาตรา ๕๘/๑ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๖/๑ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”
	มาตรา ๙ ให้กรมการปกครองจัดให้มีวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการบันทึกข้อมูลทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๕ และการจัดส่งข้อมูลตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา ๑๐ ให้กรมการปกครองจัดให้มีวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการบันทึกข้อมูลทะเบียนผู้พักตามมาตรา ๓๕ และการจัดส่งข้อมูลตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
	มาตรา ๑๐ ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๙ ยังไม่แล้วเสร็จ ผู้จัดการโรงแรมจะบันทึกรายการทะเบียนผู้พักในรูปแบบเอกสารหรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่ให้ส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียน	มาตรา ๑๑ ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๑๐ ยังไม่แล้วเสร็จ ผู้จัดการโรงแรมจะบันทึกรายการทะเบียนผู้พักในรูปแบบเอกสารหรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่ให้ส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียน

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดส่งให้นายทะเบียน ทุกยี่สิบสี่ชั่วโมง และพร้อมกันนั้นให้ส่งข้อมูลกลุ่มผู้พัก ซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองด้วย เมื่อครบหนึ่งปีแล้วหากกรมการปกครองยัง จัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๙ ไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้จัดการโรงแรมและนายทะเบียนปฏิบัติตาม มาตรา ๓๕ วรรคสี่ และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลา ดังกล่าวเป็นต้นไป	ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดส่งให้นายทะเบียน ทุกยี่สิบสี่ชั่วโมง และพร้อมกันนั้นให้ส่งข้อมูลกลุ่มผู้พัก ซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองด้วย เมื่อครบหนึ่งปีแล้วหากกรมการปกครองยัง จัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๑๐ ไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้จัดการโรงแรมและนายทะเบียนปฏิบัติตาม มาตรา ๓๕ วรรคสี่ และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลา ดังกล่าวเป็นต้นไป
	มาตรา ๑๑ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศกำหนดแบบทะเบียนผู้พัก ตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกข้อมูลทะเบียนผู้พักตามแบบ ที่ได้มีการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปพลางก่อน และจัดส่งตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ โรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๑๒ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศกำหนดแบบทะเบียนผู้พัก ตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกข้อมูลทะเบียนผู้พักตามแบบ ที่ได้มีการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปพลางก่อน และจัดส่งตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ โรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ทั้งนี้ จงกว่าจะมีประกาศกำหนดแบบทะเบียนผู้พัก ตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้	ทั้งนี้ จงกว่าจะมีประกาศกำหนดแบบทะเบียนผู้พัก ตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้ง นายทะเบียน ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
		

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.*

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง^๑ โดยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมาย ทุกขั้นตอน โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. กระบวนการและขั้นตอนในการรับฟังความคิดเห็น^๒

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจสอบพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยสามารถสรุปการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้

๑.๑ วิธีรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชนทั่วไป และประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

๑.๒ จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๗ รวมระยะเวลา จำนวน ๒๔ วัน โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น จำนวน ๔๘ คน

๑.๓ พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น มีดังนี้ คือ

- ๑) เจ้าหน้าที่กรมการปกครอง จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๖
- ๒) เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
- ๓) ผู้ประกอบการ จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
- ๔) ผู้เข้าพักในโรงแรม จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓

* เรียบเรียงโดย นายทศวิทย์ เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๗๗ วรรคสอง

วรรคสอง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

วรรคสาม

วรรคสาม”

^๒ รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ., น. ๑

๕) ผู้สนใจทั่วไป จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓

๖) อื่น ๆ (พนักงานโรงแรม พนักงานต้อนรับ ผู้จัดการทั่วไป) จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓

๒. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติ^๓ มีดังนี้
ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น^๓

๑) การแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมในการบันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักให้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และลดภาระให้เหลือเพียงเท่าที่จำเป็น

- เห็นด้วย จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๘

- ไม่เห็นด้วย จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔๒

ความคิดเห็นและข้อสังเกต

(๑) การแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมดังกล่าวเป็นไปเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พัก และลดขั้นตอนการปฏิบัติงานของพนักงานโรงแรม รวมทั้งเป็นการลดภาระงานที่ไม่จำเป็นและสอดคล้องกับพัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าพักโดยยังไม่รู้ว่าจะไปใช้ในเหตุการณ์ใดบ้าง เป็นการกระทำที่เกินสมควรแก่เหตุ เว้นแต่กรมการปกครองจะสามารถชี้แจงได้ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อการใด โดยต้องเป็นกรณีการใช้ประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม มิใช่กล่าวอ้างเพียงว่าเพื่อความมั่นคงหรือป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากการละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล และไม่สอดคล้องกับหลักการของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

คำชี้แจง

- การกำหนดให้มีการแจ้งข้อมูลแก่หน่วยงานของรัฐตามที่กำหนดในกฎหมายย่อมมีวัตถุประสงค์ให้ภาครัฐทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งการแจ้งข้อมูลดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของกฎหมายเดิม เพียงแต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้จัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

(๒) การกำหนดให้จัดทำรายการเกี่ยวกับผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียว เป็นการจำกัดรูปแบบที่มากเกินไป เนื่องจากโรงแรมหลายแห่งอยู่ในพื้นที่ที่ไม่อาจเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต ดังนั้น จึงไม่ควรกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียว เพราะเป็นการสร้างภาระให้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนเกินสมควร ทั้งนี้ ในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยโรงแรมกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมสามารถจัดส่งสำเนาทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๔) ได้ ๓ ช่องทาง ไม่ใช่เพียงแต่เฉพาะทางระบบอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น ได้แก่ (๑) ส่งด้วยตนเองหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ผู้อื่นนำส่ง (๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และ (๓) ส่งทางระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้ประกอบการโรงแรมบางรายที่อาจมีเหตุผลความจำเป็นที่ไม่อาจส่งทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ อีกทั้งการกำหนดให้เหลือการส่งเพียงช่องทางอิเล็กทรอนิกส์

^๓ เพิ่งอ้าง น. ๒ - น. ๘

เพียงช่องทางเดียว เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและอาจเพิ่มภาระให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมบางรายเกินสมควร รวมถึงปัจจุบันยังไม่มีเหตุผลและความจำเป็นเพียงพอที่จะลดช่องทางการส่งสำเนาทะเบียนผู้พักให้เหลือเพียงช่องทางเดียว

คำชี้แจง

- มีการกำหนดให้กรมการปกครองจัดทำระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการแจ้งข้อมูลผู้พักเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการแล้ว โดยหากระบบดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จให้สามารถแจ้งเป็นเอกสารได้ สำหรับกรณีโรงแรมที่ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องอำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้ เช่น การรับนำข้อมูลลงระบบให้แก่ประชาชน

๒) การแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมในการส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียน (กรมการปกครอง) โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทุก ๒๔ ชั่วโมง แทนการส่งสำเนาทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์ และการให้นายทะเบียนมีหน้าที่ส่งข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.)

- เห็นด้วย จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๗

- ไม่เห็นด้วย จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓

ความคิดเห็นและข้อสังเกต

(๑) ประชาชนไม่ควรมีภาระหน้าที่ในการดำเนินการให้ภาครัฐในเรื่องเดียวกันซ้ำซ้อนหลายครั้ง และการส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ทำให้สะดวกรวดเร็ว นอกจากนี้ ควรสร้างแพลตฟอร์มกลางรวมไปถึงแอปพลิเคชันที่จะสามารถทำให้หน่วยงานเข้าถึงข้อมูล เชื่อมโยงระบบถึงกันตลอดเวลา ทั้งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเฉพาะตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ให้สามารถเข้าถึงและตรวจสอบข้อมูลลูกค้าที่เข้าพักโรงแรมได้ หากพบผู้พักที่มีประวัติการกระทำผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ก็จะสามารถเข้าถึงและจัดการได้ทันทีในส่วนของการปกครองก็จะได้รับข้อมูลผู้พักที่เป็นปัจจุบันทุกวัน ซึ่งสะดวกต่อการตรวจสอบเพื่อให้เกิดความมั่นคงในราชอาณาจักร รวมไปถึงลดระยะเวลาและภาระงานของโรงแรมที่ต้องรายงานให้ทั้งสองหน่วยงานทราบในเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันที่ต่างกัน อย่างไรก็ดี เห็นควรเปลี่ยนระยะเวลาในการส่งข้อมูลทะเบียนผู้พัก จากทุก ๒๔ ชั่วโมง เป็นภายใน ๔๘ ชั่วโมง

คำชี้แจง

- การกำหนดระยะเวลาในการส่งทะเบียนผู้พักไว้ที่ ๒๔ ชั่วโมง เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียน โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทุก ๒๔ ชั่วโมง เป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ประกอบการและประชาชนเกินสมควร และการกำหนดให้นายทะเบียนต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นการกำหนดหน้าที่ซ้ำซ้อนและไม่จำเป็น

นอกจากนี้ กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองมุ่งประสงค์ให้เจ้าบ้าน เจ้าของหรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการโรงแรมซึ่งรับคนต่างด้าวเข้าพักอาศัยแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ว่าที่พักเหล่านั้นจะเป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมหรือไม่ก็ตาม ซึ่งแตกต่างจากกฎหมาย

ว่าด้วยโรงแรมที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมต้องจัดทำบัตรทะเบียนผู้พัก และจัดส่งสำเนาทะเบียนผู้พักเฉพาะกรณีที่เข้าพักในโรงแรมที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมเท่านั้น ไม่รวมถึงสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมหรือสถานที่อื่นใดด้วย อีกทั้งการจัดเก็บข้อมูลผู้พักดังกล่าวกำหนดให้จัดเก็บข้อมูลของผู้พักทุกคน ไม่ใช่เฉพาะแต่คนต่างด้าวเท่านั้น

คำชี้แจง

- หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่บริการประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) อยู่แล้ว ส่วนการส่งข้อมูลต่อให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ส่งเฉพาะข้อมูลผู้พักที่เป็นคนต่างด้าว

๓) การเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่ของนายทะเบียนและกรมการปกครอง ในการจัดเก็บ รวบรวม และเปิดเผยข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรมเท่าที่จำเป็นและสอดคล้องกับกฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้ภาครัฐนำข้อมูลที่ได้รับจากประชาชนไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในด้านความมั่นคงและการศึกษาวิจัยที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและพัฒนาภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรมของประเทศ

- เห็นด้วย จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๘

- ไม่เห็นด้วย จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔๒

ความคิดเห็นและข้อสังเกต

(๑) การกำหนดบทบัญญัติไว้เช่นนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจน เนื่องจากหากไม่กำหนดไว้ ผู้ครอบครองข้อมูลอาจไม่มั่นใจและไม่เปิดเผยข้อมูลอันอาจเป็นประโยชน์แก่ประเทศและหน่วยงานอื่นได้ รวมทั้งการกำหนดบทบัญญัติไว้จะทำให้การบันทึกข้อมูลของผู้พักเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

คำชี้แจง

- การเพิ่มบทบัญญัตินี้สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

(๒) ข้อมูลของผู้พักถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ เพราะมีกฎหมายเฉพาะในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ดังนั้น หากหน่วยงานใดต้องการข้อมูลดังกล่าว ย่อมปฏิบัติตามเงื่อนไขและกระบวนการของกฎหมาย เพื่อกรมการปกครองจะได้พิจารณาในการจัดส่งข้อมูลให้เป็นรายกรณี หากไม่ขัดต่อกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดให้เกินความจำเป็น นอกจากนี้ ผู้แสดงความคิดเห็นไม่มั่นใจในมาตรการเก็บรักษาข้อมูลในลักษณะที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและมาตรการป้องกันการล่วงละเมิดข้อมูล

คำชี้แจง

- การเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่ของนายทะเบียนและกรมการปกครองเป็นไปเพื่อความชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

๔) การแก้ไขโทษอาญาให้เหลือเพียงมาตรการปรับเป็นพินัย

- เห็นด้วย จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๔๒

- ไม่เห็นด้วย จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๘

ความคิดเห็นและข้อสังเกต

(๑) การรายงานข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียนสามารถแจ้งเตือนหรือให้รายงานย้อนหลังในส่วนที่ขาดได้ไม่ควรกำหนดโทษอาญา เพราะเป็นความผิดที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม แต่ผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสมควรได้รับการลงโทษด้วยการปรับซึ่งเหมาะสมกับความผิดนี้ นอกจากนี้ ควรเปลี่ยนโทษปรับทางปกครองให้เป็นปรับเป็นพินัยทั้งหมด เพื่อความเป็นเอกภาพของระบบการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไม่ให้มีหลายระบบซ้ำซ้อนกัน

คำชี้แจง

- การแก้ไขบทบัญญัตินี้สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

(๒) มาตรการลงโทษจะต้องมีอยู่เพื่อให้ผู้ประกอบการหรือผู้จัดการโรงแรมมีความกระตือรือร้นที่จะรักษากฎระเบียบให้คงอยู่ ทั้งโทษทางอาญาและทางแพ่งให้พิจารณาตามความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน รวมทั้งโทษปรับทางปกครอง ทั้งนี้ เห็นควรคงโทษต่าง ๆ ไว้ตามเดิมเพื่อไม่ให้เป็นการเพิ่มขึ้นตอนการดำเนินการลงโทษผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม

คำชี้แจง

- การเปลี่ยนโทษปรับทางปกครองเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย และมาตรา ๓๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๕) ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้

(๑) ควรกำหนดบทลงโทษที่เข้มงวด และมีบทลงโทษปรับขั้นสูงกับผู้ที่พักแรมโดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อไม่ให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำ หากยังคงฝ่าฝืนควรมีมาตรการสูงสุดด้วยการสั่งปิดกิจการ

คำชี้แจง

- มาตรการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตมีการกำหนดไว้ในหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว

(๒) การรายงานรายชื่อลูกค้าที่เข้าพักไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (เฉพาะคนต่างด้าว) และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (ทั้งคนไทยและคนต่างด้าว) หากทำผ่านระบบออนไลน์จำเป็นต้องแยกทำสองเว็บไซต์ โดยที่ฐานข้อมูลของผู้เข้าพักเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน ทำให้เสียเวลาในการรายงานในกรณีที่ลูกค้ามีจำนวนมาก ผู้ปฏิบัติงานจะเสียทั้งเวลาและสุขภาพ ดังนั้น การรายงานดังกล่าวควรใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันเพื่อให้รายงานครบทุกหน่วยงานในครั้งเดียว

คำชี้แจง

- ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้กรมการปกครองจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการบันทึกข้อมูลทะเบียนผู้พักและการส่งข้อมูลผู้พักให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๓) การกำหนดให้นายทะเบียนจัดเก็บข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรมรวมทั้งจัดส่งไปรวบรวมและจัดเก็บที่กรมการปกครองอย่างน้อยทุกสัปดาห์ เนื่องจากการจัดทำทะเบียนผู้พักมีความสำคัญจำเป็นในการตรวจสอบผู้พักในโรงแรม เพื่อป้องกันการกระทำความผิดภายในโรงแรม และช่วยในการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นภายในโรงแรม

ดังนั้น จึงควรมีการกำหนดให้มีการจัดทำทะเบียนผู้พักดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง บัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พักตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ เพื่อให้ผู้จัดการโรงแรมสามารถจัดทำทะเบียนผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ ทำให้ไม่เป็นการสร้างภาระให้ผู้จัดการโรงแรมเกินสมควร

คำชี้แจง

- หากหน่วยงานของรัฐบูรณาการประสานข้อมูลผู้พักระหว่างกันจะช่วยลดภาระให้แก่ประชาชนในการแจ้งข้อมูลผู้พัก และยังคงรักษาวัตถุประสงค์ด้านความมั่นคงไว้ได้เช่นเดิม

(๔) ความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นปัญหาอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มีดังนี้

(๔.๑) ควรแก้ไขพินัยกรรมคำว่า “โรงแรม” โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ชัดเจนว่า ไม่รวมที่พักที่มีห้องพักไม่เกิน ๘ ห้อง และกำหนดความผิดขึ้นใหม่กรณีที่พักไม่เกิน ๘ ห้อง ดำเนินกิจการโดยไม่ไปจดทะเบียน ให้มีความผิดฐานไม่จดทะเบียน (ตามกฎหมายปัจจุบัน ที่พักไม่เกิน ๘ ห้อง หากดำเนินการโดยไม่จดทะเบียน จะยังคงถือว่าเป็น “โรงแรม” และมีความผิดฐานประกอบกิจการโรงแรมโดยไม่ได้รับอนุญาต มีโทษถึงจำคุก)

(๔.๒) ควรดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรมโดยเร่งด่วน เนื่องจากเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

(๔.๓) ควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรมทั้งฉบับ โดยเฉพาะการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการยื่นคำขออนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมให้สะดวกและรวดเร็วขึ้น และให้สามารถยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้

นอกจากนี้ กรมการปกครองและกรมโยธาธิการและผังเมืองควรประสานข้อมูลกันเรื่องการปลูกสร้างโรงแรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการยื่นคำขออนุญาตปลูกสร้างเพื่อประกอบธุรกิจโรงแรม

คำชี้แจง

- ปัจจุบันคณะกรรมการพัฒนากฎหมายและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรมให้ทันสมัยสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจะมีการกำกับดูแลตามระดับความเสี่ยงของประเภท ชนิด และขนาดของโรงแรม รวมทั้งมีหลักการว่าด้วยใบอนุญาตหลัก (Super License) ที่กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวสามารถประกอบกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องได้ด้วย

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการตราพระราชบัญญัตินี้ มีดังนี้^๔

(๑) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

- จะช่วยลดต้นทุนและภาระในการแจ้งการเข้าพักของผู้ประกอบกิจการโรงแรม

(๒) ผลกระทบต่อสังคม

- การลดภาระแก่ประชาชน รวมถึงการลดอุปสรรคในการดำรงชีพหรือประกอบอาชีพ เป็นการสร้างความเป็นธรรมในสังคมทางหนึ่ง

(๓) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

- ไม่มี

(๔) ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

- ไม่มี

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากกฎหมาย ผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เห็นว่า ได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง แล้ว

^๔ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ., น. ๓ - น. ๔

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.*

๑. ความเป็นมา^๔

โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน ประกอบกับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าวเพื่อลดภาระแก่ผู้ประกอบการและประชาชนเกี่ยวกับหน้าที่ในการจัดเก็บและส่งสำเนาทะเบียนผู้พักให้หน่วยงานของรัฐ รวมทั้งกำหนดให้การรายงานทะเบียนดังกล่าวกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และสอดคล้องกับพัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการของภาครัฐ และเพื่อให้สอดคล้องรองรับกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. บทวิเคราะห์

๒.๑ ประเด็นการกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมมีหน้าที่บันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยลดภาระให้เหลือเพียงเท่าที่จำเป็น คือ กำหนดให้บันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักเฉพาะในทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๔) โดยไม่ต้องบันทึกในบัตรทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๓) เหมือนที่ผ่านมา นั้น นอกจากเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พักแล้ว ยังช่วยลดขั้นตอนการปฏิบัติงานของผู้จัดการโรงแรม ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการของเทคโนโลยีในปัจจุบัน

นอกจากนี้ การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องแจ้งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้หน่วยงานของรัฐทราบ จะทำให้เกิดประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะหากมีการกระทำความผิดหรืออุบัติเหตุใด ๆ เกิดขึ้น

อย่างไรก็ดี การบันทึกรายการเกี่ยวกับผู้พักโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ควรมีการกำหนดช่องทางการบันทึกรายการดังกล่าวให้ผู้จัดการโรงแรมในกรณีที่โรงแรมอยู่ในพื้นที่ที่ไม่อาจเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต หรือมีระบบบันทึกการสำรองในกรณีที่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐเกิดขัดข้องด้วย

๒.๒ ประเด็นการกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และการให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) ในทันที

การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) ในทันที กับให้นายทะเบียนและกรมการปกครองมีหน้าที่จัดเก็บ รวบรวม และเปิดเผย

* เรียบเรียงโดยนายทศวิญ หุ้ เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๔ บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ข้อมูลทะเบียนผู้พักที่ได้รับจากโรงแรม และในกรณีที่มีหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องร้องขอข้อมูลในทะเบียนผู้พักต่อนายทะเบียนหรือกรรมการปกครอง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และเหตุผลความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์แก่ราชการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานนั้น หากนายทะเบียนหรือกรรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเหตุผลตามที่ร้องขอ ให้นายทะเบียนหรือกรรมการปกครองจัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานนั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์จะทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงและตรวจสอบข้อมูลทะเบียนผู้พักซึ่งเป็นปัจจุบันที่เข้าพักโรงแรมได้ และหากพบผู้พักที่มีประวัติการกระทำผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ก็จะสามารถเฝ้าระวังได้ล่วงหน้า อันจะก่อให้เกิดความมั่นคงในราชอาณาจักร นอกจากนี้ ยังช่วยลดระยะเวลาและลดความซ้ำซ้อนของผู้จัดการโรงแรมที่ต้องรายงานให้นายทะเบียนและสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองทราบ

๓. บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๓.๑ ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติ^๖

ร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นประโยชน์ในการลดภาระและขั้นตอนในการดำเนินการเกี่ยวกับการแจ้งข้อมูลผู้เข้าพัก อันเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรมและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยลดภาระของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในการแจ้งรายงาน หรือส่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าพักแก่ภาครัฐ อันจะช่วยลดต้นทุนค่าใช้จ่าย รวมทั้งลดความเสี่ยงที่จะฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่ยุ่งยากซับซ้อน และเป็นการอำนวยความสะดวกให้โรงแรมสามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ภาครัฐจัดให้เป็นการเฉพาะได้ อันจะช่วยส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของโรงแรมและประเทศโดยรวม นอกจากนี้ ยังเป็นการลดภาระและความยุ่งยากของนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปในการกรอกบัตรหรือแจ้งข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่โรงแรมเพื่อสร้างความมั่นใจว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้แจ้งกับโรงแรมจะไม่ถูกนำไปเปิดเผยโดยมิชอบ และจะถูกนำไปใช้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์และเหตุผลความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์ให้แก่ทางราชการตามหน้าที่และอำนาจที่กฎหมายของหน่วยงานนั้นกำหนด ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหรือส่งเสริมการท่องเที่ยวและการโรงแรม อันเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วยอีกทางหนึ่ง

๓.๒ ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติ

ระบบกลางของภาครัฐ (กรมการปกครอง) ที่จะมารองรับข้อมูลของผู้พักในโรงแรมซึ่งมีเป็นจำนวนมากนั้น ควรได้รับการออกแบบให้มีเสถียรภาพในระดับสูง เนื่องจากต้องรองรับการส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักจากโรงแรมทั่วประเทศทุกวัน โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลท่องเที่ยว นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดเพื่อป้องกันไม่ให้แฮกเกอร์เข้าถึงระบบโดยมิชอบหรือเกิดการรั่วไหลของข้อมูลผู้พักสู่ภายนอก (Data Breach) เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชน เลขพาสปอร์ต หรือข้อมูลการเดินทาง เพราะข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความเสี่ยงสูง (Sensitive Data)

^๖ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ), น. ๓

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ
(กรรมการปกครอง)

ประเด็นคำถามจากร่างพระราชบัญญัติ

- การตราพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนหรือไม่
อย่างไร

นายสาธุ พันธ์ เต็นธรรม ผู้อำนวยการส่วนการอนุญาตโรงแรมและกฎหมายสถานบริการ
สำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมการปกครอง :
การตราพระราชบัญญัตินี้เป็นการปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพการณ์
ปัจจุบัน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแล คุ่มครองนักท่องเที่ยว และ
เสริมสร้างความมั่นคงของประเทศ อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่าควรคำนึงถึงภาระของผู้ประกอบการ
รายย่อย โดยกำหนดมาตรการผ่อนผัน การสนับสนุนด้านเทคนิค และมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน ซึ่งจะก่อให้เกิด
ประโยชน์ทั้งต่อภาครัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชน

ประเด็นจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑. ในทัศนะของท่าน การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดทำให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ
เกี่ยวกับผู้พักทุกคนและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และมี
ข้อความตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ตามร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๓๕ จะสามารถลดขั้นตอนการปฏิบัติงานของผู้จัดการโรงแรม และเป็นการอำนวยความสะดวก
ให้แก่ผู้พักได้หรือไม่ อย่างไร

นายสาธุ พันธ์ เต็นธรรม ผู้อำนวยการส่วนการอนุญาตโรงแรมและกฎหมายสถานบริการ
สำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมการปกครอง :
การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดทำให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักทุกคนและจำนวนผู้พัก
ในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และมีข้อความตามที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด จะเป็นการยกระดับการบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมให้เข้าสู่ระบบดิจิทัล
สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล (Digital Government) และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ซึ่งจากเดิม
เป็นการจัดทำทะเบียนผู้พักแบบเป็นเอกสาร และต้องใช้เวลาในการบันทึกข้อมูล การจัดเก็บ ค้นหา แต่เมื่อ
เปลี่ยนเป็นการดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์จะช่วยลดต้นทุนการดำเนินการต่าง ๆ ลดข้อมูลที่ซ้ำซ้อน
เพิ่มความถูกต้องในการตรวจสอบข้อมูล ค้นหาข้อมูลย้อนหลังได้ง่าย และเชื่อมต่อข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้

๒. ในทัศนะของท่าน การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวัน ให้นายทะเบียน (กรมการปกครอง) ทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ แทนการส่งสำเนา ทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

นายสาณัฐ เด่นธรรม ผู้อำนวยการส่วนการอนุญาตโรงแรมและกฎหมายสถานบริการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมการปกครอง : การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียน (กรมการปกครอง) ทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ แทนการส่งสำเนาทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแลและรักษาความมั่นคงของประเทศ อย่างไรก็ตาม การส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์ อาจทำให้เกิดความล่าช้า ในการปฏิบัติงาน หากเกิดเหตุอาชญากรรม เช่น ผู้ต้องหาหลบหนี บุคคลสูญหาย หรือพบบุคคลอันตราย หากเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบทะเบียนผู้พักดังกล่าวได้ในวันเดียวจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน สนับสนุนวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับจำนวนผู้เข้าพัก นักท่องเที่ยว การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนและวางนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

๓. ในทัศนะของท่าน ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีความครอบคลุมที่พักรูปแบบใหม่ เช่น โฮมสเตย์ โฮสเทล พูลวิลลา เกสต์เฮาส์ ที่พักอาศัยที่ไม่ได้จดทะเบียน เป็นโรงแรม แต่ถูกใช้เป็นสถานประกอบการลักษณะเช่นเดียวกับโรงแรม และการจองที่พักผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ หรือไม่ อย่างไร

นายสาณัฐ เด่นธรรม ผู้อำนวยการส่วนการอนุญาตโรงแรมและกฎหมายสถานบริการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมการปกครอง : เนื่องจากปัจจุบันรูปแบบของธุรกิจที่พักมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เช่น โฮมสเตย์ โฮสเทล พูลวิลลา เกสต์เฮาส์ และที่พักที่เปิดให้จองผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ซึ่งมีลักษณะการประกอบธุรกิจเช่นเดียวกับโรงแรม แต่ไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลตามกฎหมาย ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันและอาจกระทบต่อความปลอดภัยของผู้เข้าพัก อย่างไรก็ตาม การกำหนดขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย ควรพิจารณาว่ากิจการโรงแรมที่มีขนาดใหญ่และมีผู้เข้าพักจำนวนมากหรือมีผลกระทบต่อสาธารณะ ควรอยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่เข้มงวดกว่า ส่วนกิจการโรงแรมที่มีขนาดเล็กควรมีเงื่อนไขที่เหมาะสมและไม่เป็นภาระเกินสมควร แต่ยังคงต้องรักษามาตรฐานด้านความปลอดภัย สุขลักษณะ และการคุ้มครองผู้บริโภค

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

นายทศวิทย์ เกียรติทัตต์
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย
ผู้สัมภาษณ์

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการฉบับนี้ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์จาก **นายวรพล อังตระกูล ประธานฝ่ายกฎหมาย สมาคมโรงแรมไทย** ในฐานะผู้ที่ได้รับมอบหมายจากนายกสมาคมโรงแรมไทย เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๙ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Zoom Meeting โดยมี นายทศวิทย์ เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้สัมภาษณ์ และมีคณะข้าราชการกลุ่มงานกฎหมาย ๑ เข้าร่วมสังเกตการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญตามประเด็นการสัมภาษณ์สรุปได้ ดังนี้

ประเด็นคำถามจากร่างพระราชบัญญัติ

- การตราพระราชบัญญัติฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนหรือไม่ อย่างไร

นายวรพล อึ้งตระกูล ประธานฝ่ายกฎหมาย สมาคมโรงแรมไทย : กฎหมายฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ประกอบการโรงแรมในด้านการอำนวยความสะดวก และการลดต้นทุนในการประกอบกิจการ เช่น การกำหนดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักทุกคนและจำนวนผู้พักในแต่ละห้อง ลงในทะเบียนผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์จะช่วยให้ประหยัดกระดาษ ซึ่งจะทำให้ลดปริมาณขยะและลดมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อม

ประเด็นคำถามจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑. ในทัศนะของท่าน การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักทุกคนและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และมีข้อความตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ตามร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๕ จะสามารถลดขั้นตอนการปฏิบัติงานของผู้จัดการโรงแรม และเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พักได้หรือไม่ อย่างไร

นายวรพล อึ้งตระกูล ประธานฝ่ายกฎหมาย สมาคมโรงแรมไทย : พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า “ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพัก...” และมาตรา ๓๖ บัญญัติว่า “ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งสำเนาทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์...” แต่ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ กำหนดว่า “...ทะเบียนผู้พัก ให้ทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์...” และร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ กำหนดว่า “ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียน...โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์...” ซึ่งจะช่วยลดขั้นตอนในการส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักไปยังหน่วยงานของรัฐ นอกจากนี้ ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ ยังกำหนดต่อไปอีกว่า “...ให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าวในแต่ละวันให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง...” ซึ่งจะทำให้เกิดความสะดวกและลดต้นทุนให้แก่ผู้ประกอบการโรงแรม

อย่างไรก็ดี มีข้อสังเกตว่า การส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักตามที่กฎหมายกำหนด จะต้องส่งข้อมูลผู้พักที่เป็นคนไทยไปยังนายทะเบียน (กรมการปกครอง) และส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักที่เป็นคนต่างด้าวไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งหากเป็นโรงแรมที่มีขนาดใหญ่จะมีความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีย่อมจะสามารถดำเนินการได้โดยง่าย แต่หากเป็นโรงแรมที่มีขนาดเล็กไม่มีอุปกรณ์หรือระบบเทคโนโลยีที่เพียงพออาจต้องใช้เวลาในการส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักดังกล่าว ทั้งนี้ นายวรพล อึ้งตระกูล เห็นว่า หากกำหนดให้ส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักไปยังนายทะเบียน (กรมการปกครอง) หน่วยงานเดียว แล้วให้หน่วยงานของรัฐไปบูรณาการข้อมูลร่วมกันจะทำให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ประกอบการโรงแรมมากขึ้น

๒. ในทัศนะของท่าน การกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวัน ให้นายทะเบียน (กรมการปกครอง) ทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ แทนการส่งสำเนา ทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

นายวรพล อิงตระกูล ประธานฝ่ายกฎหมาย สมาคมโรงแรมไทย : การกำหนดให้ผู้จัดการ โรงแรมต้องจัดส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียน (กรมการปกครอง) ทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ แทนการส่งสำเนาทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์ นั้น เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “...ผู้จัดการโรงแรมซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาต ให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการ ตรวจคนเข้าเมืองซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่...หรือโรงแรมนั้นตั้งอยู่ภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่คนต่างด้าวเข้าพัก อาศัย...” แล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นวิธีการที่มีความเหมาะสม และไม่เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ประกอบการ โรงแรมแต่อย่างใด

๓. ในทัศนะของท่าน ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีความครอบคลุมที่พักรูปแบบใหม่ เช่น โฮมสเตย์ โฮสเทล พูลวิลลา เกสต์เฮาส์ ที่พักอาศัยที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นโรงแรม แต่ถูกใช้เป็นสถานประกอบการลักษณะเช่นเดียวกับโรงแรม และการจองที่พักผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์หรือไม่ อย่างไร

นายวรพล อิงตระกูล ประธานฝ่ายกฎหมาย สมาคมโรงแรมไทย : ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้ ไม่มีบทบัญญัติใดที่เกี่ยวกับที่พักรูปแบบใหม่ เช่น โฮสเทล พูลวิลลา เกสต์เฮาส์ ที่พักอาศัยที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นโรงแรมแต่ถูกใช้เป็นสถานประกอบการลักษณะเช่นเดียวกับโรงแรม และการจองที่พักผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์แต่อย่างใด มีเพียงบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดการรายชื่อ ผู้เข้าพักและการส่งต่อรายชื่อผู้เข้าพักเท่านั้น ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงไม่ครอบคลุมที่พักอาศัย ลักษณะดังกล่าว

๔. การที่ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไม่ได้กำหนดให้ที่พักอาศัยที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นโรงแรมแต่ถูกใช้เป็นสถานประกอบการลักษณะเช่นเดียวกับโรงแรม ในกรณีที่มีคนต่างด้าวเข้าพักในสถานประกอบการดังกล่าว จะเกิดผลกระทบต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลทะเบียนผู้พักและประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายหรือไม่ อย่างไร

นายวรพล อิงตระกูล ประธานฝ่ายกฎหมาย สมาคมโรงแรมไทย : ผู้ที่เข้าพักในโรงแรม แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ ๑ คนไทย ประเภทที่ ๒ คนต่างด้าว ซึ่งตามพระราชบัญญัติ โรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๖ บัญญัติว่า “...ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งสำเนาทะเบียนผู้พักในแต่ละวัน ไปให้นายทะเบียน... (กรมการปกครอง)” ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวไม่รวมถึงที่พักอาศัยที่ไม่ได้จดทะเบียน เป็นโรงแรมแต่ถูกใช้เป็นสถานประกอบการลักษณะเช่นเดียวกับโรงแรม จึงทำให้สถานประกอบการ ดังกล่าวไม่ต้องส่งสำเนาทะเบียนผู้พักให้นายทะเบียน (กรมการปกครอง)

อย่างไรก็ดี พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๘ บัญญัติว่า “เจ้าบ้าน เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการโรงแรมซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง...” จากบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ครอบคลุมถึงที่พักอาศัยที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นโรงแรมแต่ถูกใช้เป็นสถานประกอบการ ลักษณะเช่นเดียวกับโรงแรม เช่น โฮมสเตย์ โฮสเทล พูลวิลลา เกสต์เฮาส์ ด้วย

ส่วนร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ และ มาตรา ๓๖ กำหนดว่า “...ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียน...โดยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้นายทะเบียนส่งข้อมูลของผู้พักซึ่งเป็นคนต่างด้าว...ให้สำนักงานตรวจคน เข้าเมือง...” ดังนั้น แม้ร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่ได้กำหนดให้ที่พักอาศัยที่ไม่ได้จดทะเบียน เป็นโรงแรมแต่ถูกใช้เป็นสถานประกอบการลักษณะเช่นเดียวกับโรงแรม ในกรณีที่มีคนต่างด้าวเข้าพัก ในสถานประกอบการดังกล่าวต้องส่งข้อมูลของผู้พัก ก็ไม่เกิดผลกระทบต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลทะเบียน ผู้พักที่เป็นคนต่างด้าวแต่อย่างใด

ประเด็นอื่น ๆ ที่มีความประสงค์จะให้สัมภาษณ์เพิ่มเติม

นายวรพล อังตระกูล ประธานฝ่ายกฎหมาย สมาคมโรงแรมไทย : ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้ กำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักทุกคนและ จำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และส่งข้อมูลดังกล่าวทางอิเล็กทรอนิกส์ ไปยังนายทะเบียน (กรมการปกครอง) แต่ไม่มีข้อกำหนดว่าเมื่อเกิดปัญหาความผิดพลาดจากระบบ อิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ เช่น ระบบขัดข้อง ไม่สามารถล็อกอินเข้าระบบได้ จะมีวิธีดำเนินการอย่างไร และผู้ใดต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐควรมีมาตรการป้องกันความเสียหายของระบบ อิเล็กทรอนิกส์ เช่น การมีระบบสำรอง (Backup System) หรือกำหนดให้ส่งข้อมูลทะเบียนผู้พัก ทางอีเมลเมื่อระบบของภาครัฐขัดข้อง และควรมีการบูรณาการข้อมูลร่วมกับสถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Institute : BDI) เพื่อให้มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ควรกำหนดให้ที่พักอาศัยที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นโรงแรมแต่ถูกใช้เป็นสถานประกอบการ ลักษณะเช่นเดียวกับโรงแรมต้องส่งข้อมูลทะเบียนผู้พักที่เป็นคนไทยให้นายทะเบียน (กรมการปกครอง) เช่นเดียวกับโรงแรมที่จดทะเบียนตามกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลทะเบียนผู้พักมีความ ครบถ้วนสมบูรณ์

Scan QR Code รับชมการสัมภาษณ์
นายวรพล อิงตระกูล
ประธานฝ่ายกฎหมาย สมาคมโรงแรมไทย

(ความยาว ๑๔.๐๓ นาที)

หมายเหตุ : เนื้อหาการสัมภาษณ์ที่ปรากฏในวิดีโอคลิป อาจมีความแตกต่างจากข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) ซึ่งเกิดจากระบวนการตรวจสอบเนื้อหาทางวิชาการในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) เพื่อให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ หรือกระชับมากยิ่งขึ้น

ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ความหมายของโรงแรม^๑

ปัจจุบันมีการประกอบธุรกิจการให้บริการที่พักในรูปแบบและลักษณะต่าง ๆ มากมาย และมีแนวโน้มที่จะมีการขยายตัวมากยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งรูปแบบการให้บริการด้านที่พักในปัจจุบันมีชื่อเรียกหลากหลายและมีรูปแบบที่พักที่แตกต่างกัน เช่น Resorts Service Apartment Mansion Inn Motel Guesthouse Home Stay แพฟัก เรือสำราญ กระโจม หรือเต็นท์ และอื่น ๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่พักของทางราชการที่ให้ประชาชนทั่วไปเช่าพักได้ เช่น ที่พักของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทำให้เกิดความสับสนว่ากิจการที่พักประเภทใดบ้างที่เป็นโรงแรมหรือไม่เป็นโรงแรมตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “โรงแรม” หมายถึง สถานที่ที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

(๑) สถานที่ที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(๒) สถานที่ที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(๓) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้จัดการโรงแรม^๒

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมต้องแต่งตั้งผู้จัดการโรงแรมคนหนึ่ง หรืออาจแต่งตั้งตนเองเป็นผู้จัดการโรงแรมก็ได้ โดยผู้จัดการโรงแรมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(๑) ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือมีประสบการณ์ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมประกาศกำหนดหรือมีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการบริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการดังกล่าวรับรอง

(๓) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมกำหนด

^๑ รมภพ เวียงสิมมา, เอกสารประกอบการบรรยายกฎหมายโรงแรม, น. ๑, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๙ จากเว็บไซต์ https://www.pokkrongnakhon.com/datacenter/doc_download/kohdmaihotel.pdf

^๒ เพ็งอ้าง, น. ๘

(๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือเคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการโดยเหตุอื่นซึ่งมิใช่เหตุตามข้อ (๖) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

เมื่อได้ผู้จัดการโรงแรมที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวแล้ว ให้เจ้านายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยผู้แจ้ง (ผู้จัดการโรงแรม) ต้องมาด้วยตนเองเพื่อพิมพ์ลายนิ้วมือตรวจสอบประวัติลักษณะต้องห้ามตามข้อ (๕) และข้อ (๖) พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการแจ้ง ดังนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ

(๓) รูปถ่าย ขนาด ๖x๘ ซม. จำนวน ๒ รูป

(๔) หนังสือแต่งตั้งจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมให้เป็นผู้จัดการโรงแรม จำนวน ๑ ฉบับ

(๕) ใบรับรองแพทย์ที่รับรองว่าไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ติดยาเสพติดให้โทษ ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ จำนวน ๑ ฉบับ

กรณีผู้จัดการโรงแรมเป็นบุคคลต่างด้าว ให้ใช้สำเนาหนังสือเดินทาง หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว แล้วแต่กรณี แทนสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และให้แนบสำเนาใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วย

ทั้งนี้ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบหลักฐานการแจ้งว่าถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้งตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มเป็นผู้จัดการโรงแรมได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้งเป็นต้นไป ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบในภายหลังว่าผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ ให้นายทะเบียนสั่งให้ผู้แจ้งดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

หน้าที่เฉพาะของผู้จัดการโรงแรม^๓

นอกจากหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมมีหน้าที่ร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมแล้วยังมีหน้าที่ในการบริหารจัดการโรงแรมบางประการที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่เฉพาะของผู้จัดการโรงแรม ดังนี้

๑. การจัดทำทะเบียนผู้พัก ผู้จัดการโรงแรมต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๓) ในทันทีที่มีการเข้าพัก โดยให้ผู้พักคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้พัก หากผู้พักมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพังให้ผู้จัดการโรงแรมหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๔) ให้แล้วเสร็จภายใน ๒๔ ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก หากในวันถัดไปรายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้พักซ้ำกับรายการวันก่อนให้บันทึกรายการดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักลงในบัตรทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๓) และทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๔) ต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร

บัตรทะเบียนผู้พักให้ใช้กระดาษแข็งสีขาว ขนาดกว้าง ๑๑ ซม. ยาว ๑๖ ซม. มีรายการเป็นภาษาไทยตามแบบ ร.ร.๓ ซึ่งโรงแรมจะพิมพ์ข้อความเป็นภาษาต่างประเทศกำกับไว้ได้อักษรภาษาไทยด้วยก็ได้ ทะเบียนผู้พักให้จัดทำตามแบบ (ร.ร.๔) ในการบันทึกรายการต่าง ๆ ในทะเบียนผู้พักหากมีการบันทึกเป็นภาษาต่างประเทศให้ผู้จัดการโรงแรมจัดให้มีการบันทึกรายการเป็นภาษาไทยกำกับไว้ด้วย

ร.ร. ๓		
บัตรทะเบียนผู้พักโรงแรม.....		
ชื่อตัว ชื่อสกุล		
วัน เดือน ปี เกิด		
อาชีพ สัญชาติ		
ที่อยู่ปัจจุบัน		
.....หมายเลขโทรศัพท์.....		
(บ้านเลขที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศ)		
มาจาก		
.....		
จะไป		
.....		
(บ้านเลขที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศ)		
เลขประจำตัวประชาชน ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐		
บัตรประจำตัวประชาชนออกให้โดย.....วันออกบัตร.....บัตรหมดอายุ.....		
ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....ออกให้โดย.....		
หนังสือเดินทางเลขที่.....ออกให้โดย.....		
วัน เดือน ปี ที่เข้ามาพัก เวลา	วัน เดือน ปี ที่ออกไป เวลา	ห้องพักเลขที่ ลายมือชื่อผู้พัก

^๓ เพิ่งอ้าง, น. ๑๐

๒. การเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พัก

ผู้จัดการโรงแรมต้องเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๓) และทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๔) ไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๑ ปี และต้องให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้

ในกรณีที่ทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๔) ที่เก็บรักษาไว้ในโรงแรมสูญหายหรือถูกทำลาย ผู้จัดการโรงแรมต้องดำเนินการขอคัดลอกสำเนาทะเบียนผู้พักนั้นจากนายทะเบียนมาเก็บรักษาไว้แทน

ทะเบียนผู้พักในโรงแรม.....											
GUEST REGISTRATION FORM OF											
ประจำวันที่ เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ เดือน พ.ศ.											
FROM DATE.....MONTH.....YEAR..... TO DATE.....MONTH.....YEAR.....											
ลำดับ No.	วันที่เข้าพัก Date and Time of Arrival	ห้องพัก เลขที่ Room No.	ชื่อตัวและชื่อสกุล Guest Name	สัญชาติ Nationality	เลขประจำตัวประชาชนหรือ เลขบัตรประจำตัวคนต่างด้าว หรือเลขใบอนุญาต Identification Card No. or Alien Registration Book No. or Passport No.	ที่อยู่ปัจจุบัน Current Address	อาชีพ Occupation	มาจากตำบล อำเภอ จังหวัด หรือประเทศใด Place of Departure	จะไปที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด หรือประเทศใด Next Destination	วันที่ ออกไป Expected Departure	หมายเหตุ Remarks

ขอรับรองว่าเป็นความจริงทุกประการ
(ลงชื่อ).....ผู้จัดการ

๓. การส่งสำเนาทะเบียนผู้พัก

ผู้จัดการโรงแรมต้องส่งสำเนาทะเบียนผู้พัก (ร.ร.๔) ในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์ ซึ่งนายทะเบียนจะออกใบรับมอบให้ไว้เป็นหลักฐาน หากโรงแรมใดอยู่ห่างไกลหรือไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดระยะเวลาส่งสำเนาดังกล่าว แล้วแจ้งให้ผู้จัดการโรงแรมทราบ

๔. หน้าที่อื่น ๆ ของผู้จัดการโรงแรม

ผู้จัดการโรงแรมมีหน้าที่ในการดูแลและรักษาความปลอดภัยภายในโรงแรม ดังนี้

(๑) ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม

(๒) แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรมตาม (๑)

การปรับเป็นพินัยตามร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดให้ผู้จัดการโรงแรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการโรงแรมที่ไม่จัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักทุกคนและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพักในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และไม่มีข้อความตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด และไม่ส่งทะเบียนผู้พักในแต่ละวันให้นายทะเบียนทุก ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย นั้น มีที่มาและวัตถุประสงค์ ดังนี้

ที่มาของการปรับเป็นพินัย^๔

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติว่า “รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ...” ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว รัฐจึงได้กำหนดมาตรการปรับเป็นพินัยขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดบทลงโทษให้เหมาะสมกับสภาพความผิดที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงและไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ทั้งนี้ การปรับเป็นพินัยเป็นมาตรการลงโทษที่นำมาใช้แทนการลงโทษทางอาญา โดยมุ่งเปลี่ยนโทษอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นการปรับเป็นพินัย ตามแนวคิดหลักความได้สัดส่วน กล่าวคือเมื่อความผิดนั้นไม่ถึงขนาดเป็นความผิดร้ายแรงและไม่มีความกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เห็นสมควรลงโทษเท่าที่จำเป็น เพื่อลดขั้นตอนการพิจารณาความผิด เปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดไม่มีคดีอาญาติดตัว ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวมีผลบังคับใช้กับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ซึ่งนานาประเทศได้เริ่มปรับเปลี่ยนบทลงโทษจากความผิดอาญาเป็นมาตรการอื่นเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนและสร้างความเป็นธรรมในการใช้กฎหมาย

วัตถุประสงค์ของการปรับเป็นพินัย^๕

ก่อนมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ความผิดอาญาทั้งที่เป็นความผิดร้ายแรงและกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ลักทรัพย์ ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และความผิดอาญาที่ไม่เป็นความผิดร้ายแรงและไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เช่น ขยายสลากกินแบ่งรัฐบาลเกินราคา จอดรถขายผลไม้ริมทางสาธารณะ ไม่แสดงใบขับขี่นิติบุคคลไม่จัดทำงบการเงิน โดยความผิดทั้งสองลักษณะนี้มีสิ่งที่ต่างกันคือความรุนแรงของความผิด แต่สิ่งที่เหมือนกันคือผู้กระทำความผิดต้องรับโทษทางอาญาเหมือนกัน ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๘ กำหนดโทษทางอาญาไว้ ๕ สถาน เรียงตามความรุนแรงของโทษ ดังนี้ ๑) โทษประหารชีวิต

^๔ ปิรันธมาส จันทรสุโรจน์, แนวทางการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นรายจ่ายต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี (๖) แห่งประมวลรัษฎากร (ฉบับสมบูรณ์), น. ๔, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๙ จากเว็บไซต์ <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/13064/>

^๕ เพิ่งอ้าง, น. ๔ - น. ๖

๒) โทษจำคุก ๓) โทษกักขัง ๔) โทษปรับ และ ๕) โทษริบทรัพย์สิน นอกจากบทลงโทษนี้แล้ว ผู้กระทำความผิดยังมีประวัติอาชญากรรมติดตัว ส่งผลกระทบต่อการอยู่อาศัยในสังคม การมีกฎหมายที่มีข้อห้ามหรือข้อบังคับให้ประชาชนปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติจำนวนมากอาจรุกล้ำสิทธิพื้นฐานหรือสร้างภาระอันเกินสมควรแก่ประชาชน แม้ว่าในความเป็นจริงแล้วการกระทำความผิดอาจเกิดจากความยากจนหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต เพื่อเป็นการลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดไม่ให้เสื่อมเสียประวัติและไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างรุนแรง รัฐจึงได้บัญญัติความผิดทางพินัยและการปรับเป็นพินัยขึ้นด้วยเหตุผล ดังนี้

(๑) การกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง และกำหนดโทษให้เหมาะสมกับความรุนแรงของความผิด รวมถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด เนื่องจากการกระทำความผิดอาจเกิดจากฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดมีภาระโทษเกินสมควร หากกระทำความผิดฐานเดียวกัน ผู้กระทำความผิดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่หากผู้กระทำความผิดมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีย่อมไม่สามารถชำระค่าปรับได้ มาตรการลงโทษจึงควรเปิดโอกาสให้ชดใช้ความผิดในรูปแบบอื่นแทน เช่น ให้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทน

(๒) คຸ່ມครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จากกระบวนการพิจารณาโทษอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ขั้นตอนการควบคุมตัวผู้ต้องหาในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีที่ใช้ระยะเวลานานเกินควร และภาระในการรับโทษ เนื่องจากระบบเศรษฐกิจที่ผู้มีฐานะยากจนและไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้จะถูกกักขังแทนค่าปรับ

(๓) เนื่องจากในต่างประเทศสภาพบังคับหรือบทลงโทษสำหรับการกระทำความผิดไม่ได้จำกัดเฉพาะโทษทางอาญา แต่มีการใช้มาตรการอื่น เช่น การคุมความประพฤติ ซึ่งมุ่งเน้นการฟื้นฟูและส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายโดยไม่ต้องอาศัยโทษที่รุนแรง ประเทศไทยจึงควรที่จะพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับนานาประเทศเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนโดยมุ่งเปลี่ยนโทษอาญาบางประการเป็นโทษปรับทางพินัย

(๔) การกำหนดค่าปรับเป็นพินัย เป็นมาตรการที่มีความยืดหยุ่นไม่รุกล้ำเข้าไปในสิทธิพื้นฐานหรือสร้างภาระอันเกินสมควรแก่ประชาชน เพราะมีการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิด และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือมีฐานะยากจน นอกจากนี้ การที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับอาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการปรับเป็นพินัยได้โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับเหมือนโทษอาญา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้กระทำความผิดมากกว่า

(๕) เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้นแล้ว ผู้กระทำความผิดต้องถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรรม ทำให้มีประวัติอาชญากรรมติดตัวตลอดไป แต่การลงโทษปรับทางพินัยไม่ใช่โทษอาญา ดังนั้น โทษปรับทางพินัยจึงสามารถสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ภาคผนวก

- : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๐๐๙๘ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๙
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
- : ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- : รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
- : รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- : พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=E45GG>

(โปรดแตะที่ URL)

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๕๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๕

